

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: PSR Aleksandra Rembiasz

Protokolant: Małgorzata Posłuszna

w obecności Prokuratora Anety Michoń

po rozpoznaniu dnia 15 stycznia 2013 roku , 12 lutego 2013 roku sprawy karnej

E. B. (1)

urodzonej (...) w K.

córki S. i M. z domu D.

oskarżonej o to, że:

I. w dniu 11 sierpnia 2012 roku w K. , woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 3,45 promila alkoholu etylowego we krwi, prowadziła w ruchu lądowym pojazd marki V. (...) o nr rej. (...),-

to jest o czyn z art. 178a§1kk

II. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt I , kierując pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...), w stanie nietrzeźwości wynoszącym 3,45 promila alkoholu etylowego we krwi oraz nie posiadając wymaganych uprawnień , przewoziła małoletniego syna M. B. i tym samym pomimo ciężącego obowiązku opieki nad małoletnim M. B. naraziła go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu , nadto w dniu 28 sierpnia 2012 roku opiekowała się w/w synem znajdując się w stanie nietrzeźwości , czym także naraziła go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pomimo ciężącego obowiązku opieki nad małoletnim M. B. ,-

to jest o czyn z art. 160§2kk w zw. z art. 12kk

I. oskarżoną E. B. (1) uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 178a§1kk i za to na podstawie art. 178a§1kk wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. oskarżoną E. B. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku a kosztami tej części postępowania obciąża Skarb Państwa,-

III. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonej zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat,-

IV. na podstawie art. 42§2kk orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,-

V. na podstawie art. 49§2kk orzeka wobec oskarżonej świadczenie pieniężne w wysokości 500 (pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz pomocy Postpenitencjarnej , -

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. W. kwotę 619,92 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej z tytułu reprezentacji małoletniego M. B., -

VII. zwalnia oskarżoną w całości od ponoszenia kosztów sądowych a poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

o.b.UZASADNIENIE

o.c.Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona E. B. (1) w dniu 11 sierpnia 2012 roku spożywała piwo, alkohol spożywała również dzień wcześniej. W dniu 11 sierpnia 2012 roku około godziny 16.00 oskarżona będąc w stanie nietrzeźwości postanowiła pojechać samochodem marki V. (...) nr rej. (...), należącym do jej męża D. B., do apteki po lekarstwa dla syna, który skarżył się na ból brzucha. E. B. (1) zabrała ze sobą ośmioletniego syna, umieszczając go w foteliku na tylnym siedzeniu i zapinając go pasami. Oskarżona nie posiadała uprawnień do kierowania pojazdami, była nietrzeźwa, a mimo to udała się wskazanym wyżej pojazdem z ul. (...) w K., na której zamieszkuje, na ul. (...).

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonej E. B., k.7,30,48,74

Wjeżdżając na ul. (...) oskarżona z nadmierną prędkością weszła w zakręt, w wyniku czego prowadzony przez nią samochód zarzuciło na zakręcie, a oskarżona miała problemy z zapanowaniem nad pojazdem. Tak poruszający się pojazd obserwował M. K., który wraz z M. M. (1) i dwójką dzieci przyjechał na ulicę (...) i tam zaparkował swój pojazd. M. K. widząc niebezpieczne zachowanie kierującej pojazdem, podszedł do niej, ręką dał jej znak, aby się zatrzymała, po czym podszedł do niej i wyczuwając woń alkoholu, zabrał jej kluczyki od samochodu i wezwał na miejsce zdarzenia funkcjonariuszy Policji.

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonej E. B., k.7,30,48,74

Zeznania świadków

M. K., k.14,78-79

M. M. (1), k.15,79

Przybyli na miejsce funkcjonariusze Policji przebadali E. B. (1) urządzeniem do określania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu typu AS-IV. Urządzenie to wykazało u oskarżonej w dniu 11 sierpnia 2012r. o godzinie 16.16 – 1,77 mg/l, o godzinie 16.32 – 1,51 mg/l, o godzinie 16.49 – 1,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Po przeprowadzeniu badania oskarżona podała do protokołu badania, iż tego dnia o godzinie 13.00 spożyła 0,5 litra piwa.

Dowód: protokół użycia urządzenia kontrolno pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, k.3

Świadcstwo wzorcowania, k.3a

Następnie o godzinie 16.50 oraz 17.50 pobrano od oskarżonej próbki krwi, w których stwierdzono odpowiednio 3,2‰ i 3‰ alkoholu we krwi.

Dowód: protokoły pobrania krwi, k.19,22

Sprawozdanie z badań, k.18,21

Biegły z zakresu medycyny sądowej określił, iż oskarżona w chwili kierowania pojazdem o godzinie 15.30 miała 3,45 promila alkoholu we krwi.

Dowód: opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej, k.26

W dniu 28 sierpnia 2012 roku oskarżona sprawując opiekę nad swoim ósmioletnim synem M. B. spożywała alkohol w postaci piwa. Około godziny 20.00 M. zadzwonił do swojego ojca D. B. i poinformował, że nikt się nim nie zajmuje, a matka jest pijana. Kiedy D. B. przyjechał do mieszkania oskarżonej zastał ją w stanie nietrzeźwości w związku z czym zabrał syna do siebie i M. przebywał u niego do dnia 3 września 2012 roku, kiedy to oskarżona wytrzeźwiała i upomniała się o powrót dziecka do niej.

Dowód: zeznania świadka

D. B., k.43,78

Oskarżona E. B. (1) nie była dotychczas karana. Oskarżona utrzymuje się z pomocy opieki społecznej, na utrzymaniu ma syna.

Dowód: karta karna k.76

dane osobopoznawcze, k.74

Stojąca pod zarzutami popełnienia czynów z art.178a§1 k.k. oraz z art.160§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. E. B. (1) zarówno przed Sądem, jak i w postępowaniu przygotowawczym przyznała się w całości do popełnienia zarzucanych jej czynów i postępowaniu przygotowawczym złożyła wyjaśnienia zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym, co potwierdziła składając wyjaśnienia przed Sądem, dodając jednak, że w dniu 28 sierpnia 2012 roku opiekowała się synem, po wypiciu 1 piwa i nie była na tyle pijana, aby nie móc sprawować opieki nad dzieckiem.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że wina oskarżonej odnośnie pierwszego z zarzucanych jej czynów, jak i okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości. Uznając winę oskarżonej, Sąd oparł się w na wyjaśnieniach oskarżonej, uznając je w tej części za wiarygodne, mając na względzie fakt, iż oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu z art.178a§1 k.k. i złożyła w tej kwestii obszernie wyjaśnienia. Oskarżona w swych wyjaśnieniach dokładnie opisała okoliczności jej zatrzymania, wskazała, iż kierowała samochodem marki V. (...) drogą publiczną na terenie miejscowości K., opisując jaki odcinek drogi pokonała.

E. B. (1) przyznała, iż dzień przed zdarzeniem spożywała alkohol w postaci drinków z wódki, a w dniu kiedy kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwości dodatkowo spożywała piwo. Wyjaśnienia oskarżonej co do ilości spożytego alkoholu, Sąd uznał za niewiarygodne, mając na względzie wyniki badań alkometrem, wyniki badań krwi oskarżonej, a także treść opinii biegłego z zakresu medycyny Sądowej. Stan nietrzeźwości oskarżonej można określić jako upojenie alkoholowe i z doświadczenia Sądu przy rozpoznawaniu tego typu spraw wynika, iż nie jest możliwym, aby oskarżona spożyła w dniu zdarzenia wyłącznie jedno piwo i po nim stwierdzono u niej tak znaczne stężenie alkoholu we krwi. W tym zakresie zatem wyjaśnienia oskarżonej Sąd uznał za niewiarygodne, uznając, iż oskarżona stara się umniejszyć swoją winę, chociaż winy co do kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości nie kwestionowała.

Badanie alcomatem bezpośrednio po zatrzymaniu potwierdziło, iż oskarżona znajdowała się w stanie nietrzeźwym, wykazało bowiem u oskarżonej podczas trzech prób od 1,77 do 1,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś badanie krwi wykazało stężenia od 3,2 ‰ do 3,0 ‰, przy czym próbki krwi oskarżonej zostały pobrane po upływie godziny od kierowania przez nią pojazdem, zatem stężenie alkoholu we krwi w chwili kierowania przez nią pojazdem było większe, jak to wynika z obliczeń, których dokonał biegły z zakresu medycyny sądowej.

Według ustawowej definicji zawartej w art. 115§16 k.k. stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg, a z protokołu badania urządzeniem do określania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, a także badań krwi wynika, iż oskarżona w chwili badania miała we krwi stężenie alkoholu znacznie wyższe niż wskazane wyżej wartości.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż oskarżona swym zachowaniem wyczerpała znamiona czynu z art. 178a§1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 11 sierpnia 2012 roku w K. kierowała w ruchu lądowym samochodem marki V. (...) w stanie nietrzeźwości.

Mając na względzie wszelkie okoliczności mające znaczenie dla sądowego wymiaru kary, w szczególności właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, wcześniejszą niekaralność oskarżonej, a przede wszystkim zasady indywidualizacji kary, Sąd wymierzył E. B. (1) za czyn z art. 178a§1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

Wymierzając oskarżonej karę pozbawienia wolności w wyżej wskazanym wymiarze, Sąd miał na względzie znaczną społeczną szkodliwość zarzucanego oskarżonej czynu z art.178a§1 k.k., Sąd rozważał również stopień stanu nietrzeźwości oskarżonej, który określić należy jako znaczny, przekraczający wielokrotnie poziom alkoholu we krwi wskazujący na stan nietrzeźwości, a także czas i miejsce popełnionego przez oskarżonej czynu, które w przedmiotowej sprawie zdecydowanie obciążają oskarżoną. Oskarżona kierowała pojazdem w centrum miasta, w stanie upojenia alkoholowego, nie mając uprawnień do kierowania pojazdami, stwarzając zagrożenie bezpieczeństwa innych uczestników ruchu, a także swojego pasażera - nieletniego syna M..

Mając na względzie, iż oskarżona nie była karana za przestępstwa, Sąd uznał, iż wymierzenie oskarżonej kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania byłoby karą zbyt surową i na podstawie art. 69 §1 i 2 kk w zw. z art. 70 §1 pkt 1 kk zawiesił oskarżonej wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności ustalając 3 letni okres próby. Zdaniem Sądu orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, będzie wobec E. B. (1) wystarczające dla osiągnięcia celów kary i zapobieżenia jej powrotowi do przestępstwa, w szczególności przy uwzględnieniu orzeczenia dotkliwych dla niej środków karnych.

Mając na względzie art. 42§2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres trzech lat. Ustalając długość okresu zakazu w takiej wysokości, Sąd miał na względzie znaczny stopień stanu nietrzeźwości, w jakim znajdowała się oskarżona w trakcie kierowania samochodem na drodze publicznej, a także okoliczności popełnienia czynu, w szczególności znaczne zagrożenie dla innych uczestników ruchu, spowodowane czynem oskarżonej, a także fakt iż w chwili zdarzenia kierowała ona pojazdem bez uprawnień.

Stosownie do treści art. 49§2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 500 zł. uznając, iż konieczność uiszczenia takiej kwoty, przy niskich dochodach oskarżonej będzie dla niej wystarczająco dotkliwe, aby zapobiec jej powrotowi do przestępstwa.

Oskarżona E. B. (1) stanęła również pod zarzutem popełnienia tego, że w dniu 11 sierpnia 2012 roku kierując opisywanym wyżej pojazdem w stanie nietrzeźwości oraz nie posiadając wymaganych uprawnień, przewoziła małoletniego syna M. B. i tym samym mimo ciężącego obowiązku opieki nad małoletnim naraziła go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu oraz w dniu 28 sierpnia 2012 roku opiekowała się synem znajdując się w stanie nietrzeźwości naraziła go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, mimo ciężącego na niej obowiązku opieki nad małoletnim, to jest czynu z art. 160§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał, iż mimo oczywiście nagannego zachowania oskarżonej opisywanego w zarzucie, nie wyczerpała ona swym zachowaniem znamion czynu z art. 160§2 k.k. Jak wynika z

treści art. 160 §1 k.k. za czyn ten odpowiada wyłącznie ten, kto naraża człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, zaś przepis art. 160§2 k.k. dodatkowo wskazuje znamię, ciężącego na sprawcy obowiązku opieki nad osobą narażoną na niebezpieczeństwo. O ile poza wątpliwością pozostaje, iż w obu przypadkach oskarżona miała obowiązek opieki nad osobą swojego małoletniego syna M. B., zdaniem Sądu nie sposób, wykazać, aby niebezpieczeństwo, na które został on narażony zachowaniem oskarżonej, było bezpośrednim niebezpieczeństwem utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

Sytuacja będąca niebezpieczeństwem, w znaczeniu art. 160 § 1 i 2 k.k. musi zagrażać życiu człowieka lub jego zdrowiu bezpośrednio. Pojęcia bezpośredniości niebezpieczeństwa nie można wiązać z czasową bliskością skutku, mającego nastąpić w wyniku rozwoju sytuacji niebezpiecznej. Bezpośrednie niebezpieczeństwo zachodzi wtedy, kiedy zachodzi sytuacja niewymagająca dla swojego dalszego rozwoju "włączenia się w dany układ zdarzeń elementu dodatkowego, zwłaszcza (...) podjęcia ze strony sprawcy jakiegokolwiek działania dynamizującego ten układ w wyższym stopniu" (zob. K. Buchała, *Przestępstwa...*, s. 85).

Zgodnie z treścią orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 marca 2003 r. (II Aka 18/03, KZS 2003, z. 7-8, poz. 69), na gruncie art. 160 § 1 "chodzi wyłącznie o takie działania, które stwarzają konkretne, realne i natychmiastowe zagrożenie dla życia ofiary. Pojęcie "bezpośrednie" wyklucza natomiast możliwość objęcia nim takich przypadków, w których niebezpieczeństwo wprawdzie istnieje, ale jego realizacja zależy od ewentualnych dalszych działań sprawcy bądź innych osób.

Podobny pogląd wyraził Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 4 października 2007 roku sygn. II Aka 132/07 wskazując, iż „Dla odpowiedzialności z art. 160 § 1 k.k. wymagane jest, by niebezpieczeństwo, o jakim mowa w tym przepisie, było bezpośrednie, a więc natychmiastowe, realne, konkretnie istniejące w sytuacji już stworzonej przez sprawcę bez jego dalszych możliwych działań. Istnienie warunków, które w przyszłości mogły narażać na niebezpieczeństwo życia lub zdrowia ludzi, nie upoważnia do tworzenia neologizmu o "formalnym niebezpieczeństwie".

Oceniając bezpośredniość zagrożenia dla życia lub zdrowia M. B. wskazać należy, iż w ocenie Sądu do takiego zagrożenia nie doszło. Sąd ustalił bez wątpliwości, iż w dniu 11 sierpnia 2012 roku oskarżona przewoziła swojego syna samochodem osobowym, będąc w stanie upojenia alkoholowego oraz nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdami. Z doświadczenia życiowego wynika, iż każdy kierowca prowadzący w ruchu lądowym pojazd w stanie nietrzeźwości stwarza zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w tym zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, przede wszystkim pasażerów prowadzonego przez siebie pojazdu, co nie oznacza, iż każdy przypadek kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, kończy się skutkiem w postaci wypadku drogowego i spowodowaniem śmierci, czy też ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Ta oczywistość zagrożenia, wywoływanego przez nietrzeźwych kierujących, nie powoduje jednak stawiania im zarzutów z art. 160§1 i 2 k.k. w każdym przypadku, w którym przewożą pasażerów, chociaż zagrożenie jest takie samo niezależnie od tego, czy w takim pojeździe przewożone jest dziecko, czy też dorosły, a także niezależnie od zobowiązania do sprawowania opieki nad przewożonym pasażerem.

Jak wynika z relacji bezpośrednich i wiarygodnych świadków zajścia z dnia 11 sierpnia 2012 roku M. K. i M. M. (1), oskarżona prowadziła samochód w sposób, który wskazywał, iż nie panuje ona nad tym pojazdem, a sposób zatrzymania pojazdu, a następnie stwierdzony stan nietrzeźwości spowodował, iż M. K. zabrał oskarżonej kluczyki od samochodu i wezwał na miejsce Policję. Świadkowie ci jednak nie mieli wątpliwości i zgodnie potwierdzili przed Sądem, iż M. B. w chwili zajścia, był przewożony przez oskarżoną w zapiętym foteliku. Oskarżona zatem mimo stanu znacznej nietrzeźwości zadbała o bezpieczeństwo dziecka, zapinając je w fotelik, częściowo chroniąc go przed ewentualnym niebezpieczeństwem. Ponieważ w zaistniałej sytuacji nie doszło do kolizji drogowej, a dalszą jazdę oskarżonej uniemożliwił M. K., nie doszło zdaniem Sądu do bezpośredniego i konkretnego zagrożenia utraty życia lub nastąpienia ciężkiego uszczerbku na zdrowiu M. B..

Podobnie należy ocenić sytuację z dnia 28 sierpnia 2012 roku, kiedy to oskarżona opiekowała się synem w stanie nietrzeźwości. I w tej sytuacji trudno ustalić, aby niebezpieczeństwo, na które oskarżona narażiła swoje dziecko było

realne, bezpośrednie i konkretne. Odnośnie tego zdarzenia Sąd dysponuje jedynie wersją oskarżonej oraz jej męża D. B.. Według oskarżonej tego dnia wypila ona jedynie jedno piwo, czemu przeczą zeznania D. B. twierdzącego, że oskarżona była kompletnie pijana. Sąd nie dysponuje dowodem pozwalającym na zweryfikowanie wiarygodności tych wyjaśnień i zeznań, zakładając jednak, iż to D. B. wiarygodnie opisał stan nietrzeźwości oskarżonej, przyjąć należy, iż w tych konkretnych okolicznościach nie doszło do bezpośredniego zagrożenia życia lub nastąpienia ciężkiego uszczerbku na zdrowiu dziecka.

Dostrzec należy, iż ośmioletni M. B. mimo nietrzeźwości matki, zachował się zupełnie rozsądnie i w żaden sposób nie spowodował na siebie zagrożenia śmierci. Otóż dziecko to widząc stan matki, zatelefonowało do ojca i poinformowało, iż nikt się nim nie zajmuje i prosi o to, żeby go zabrać od matki. D. B. potwierdził, iż syn znał jego numer telefonu i wcześniej wielokrotnie do niego telefonował, zatem gdyby nawet doszło do sytuacji bezpośredniego zagrożenia, M. B. potrafiłby sobie z nią poradzić telefonując do ojca. Dostrzec również należy, iż z relacji D. B. wynika, iż po przyjeździe po syna, ten oczekiwał go w pokoju, siedząc przy pijanej matce, przy czym nie zachowywał się w sposób, który mógłby wywołać jakąś tragedię, mało tego – D. B. ocenił wprost, iż w domu w którym przebywał jego syn, mogły znajdować się niebezpieczne narzędzia służące do remontu, ale syn na pewno by ich nie ruszył. Przekonuje to Sąd, iż mimo stanu nietrzeźwości oskarżonej, na której ciążył obowiązek opieki na dzieckiem, nie doszło do bezpośredniego zagrożenia jego życia lub zdrowia, brak bowiem dowodów, aby doszło do konkretnej sytuacji, groźnej dla życia lub zdrowia M. B..

Mając powyższe na względzie Sąd uniewinnił oskarżoną od popełnienia czynu z art. 160§2 k.k. w zw. z art.12 k.k. kosztami tej części postępowania obciążając Skarb Państwa. Jednocześnie mając na względzie, iż pomoc prawna z tytułu reprezentowania małoletniego w tejże sprawie nie została opłacona, Sąd zasądził na rzecz adwokata T. W. kwotę 619,92 zł.